

Med Hensyn til Indholdet af en saadan Lovbestemmelse var det af Krigsministeriet i Overensstemmelse med de tvende andre fornævnte Ministerier foreslaaet, at denne skulde gaae ud paa, at Bygningsforetagender, som efter vedkommende Ministeriums Approbation udføres enten her i Staden eller i Hjøstæderne og forestaaes paa Embedsvegne enten af Ingenieurkorpset eller andre Statens Bygmestre, skulde kunne iværksættes uden iforveien at erhverve vedkommende kommunale Bygningsautoritets Tilladelse til at disse Foretagender udføres eller at Bygningerne tages i Brug til Beboelse, mod at det alene paalægges hine Bygmestre, dels at rette sig efter Bygningslovens Forskrifter, forsaavidt Kommunens almindelige Interesser berøres — saasom med Hensyn til Bygningernes Retning mod Gaden, deres Høide, Brandsikkerheden, Vandafledninger og deslige — dels, førend Bygningsforetagender, hvorunder der kan blive Spørgsmaal om bemeldte Interesser, paabegyndes, at gjøre Anmeldelse til vedkommende Bygningskommission, for at denne kan paasee, at disse Interesser tilbørligt varetages.

Som det heraf vil sees, angik det fra Krigsministeriet udgaaede Forslag en Indskrænkning i Bygningslovens saavel materielle som formelle Bestemmelser, idet Krigsbestyrelsen dels ikkun vilde have Statens Bygmestre undergivne Byggelovens materielle Forskrifter, forsaavidt disse berøre vedkommende Kommunes almindelige Interesser, dels forbrede dem frigjorte for den Kontrol, der fra Bygningskommissionernes Side føres med Byggefotagender.

Idet nu Justitsministeriet maatte ansee de nævnte Love anvendelige paa alle Byggefotagender og ikke antog, at den Ministeriet indrømmede Dispensationsmyndighed kunde benyttes til at meddele en saa almindelig Dispensation som den af Krigsministeriet begjærte, maatte det komme under Overveielse, hvorvidt der turde være Anledning til at foreslaae Indskrænkninger i Byggelovens nuværende Anvendelighed ogsaa paa Byggefotagender fra Statens Side.

Til en saadan Indskrænkning, forsaavidt angaaer de i Byggelovene indeholdte materielle Forskrifter for Byggefotagender, kunde Justits-

ministeriet nu ikke antage, at der var tilstrækkelig Grund. Ligesom det i saa Henseende kunde betvivles, om ikke netop alle Forskrifter af den nævnte Art vedrøre vedkommende Kommuners almindelige Interesser, saaledes maatte det i alt Fald erkjendes at være saare vanskeligt at drage en sikker Grændse fra det foreslaaede Udgangspunkt. Hertil kommer, at de i Bygningslovene indeholdte Bestemmelser af denne Art kunne antages kun at fastsætte det mindste Maaal af Sikkerhed og Hensyn til Almenvellet, der kan fordras ved Bygningers Opførelse, og saaledes ikke passende kunne opgives ligeoverfor de af Staten pantænkte Bygningsarbejder, for hvilke Byggelovens Bestemmelser desuden kun sjældent ville kunne medføre Indskrænkninger eller Besvær, idet de i Reglen ville blive endog mere end fyldestgjorte.

Derimod maatte Justitsministeriet erkjende, at der turde være Grund til ligeoverfor Statens Bygmestre at opgive de i Byggelovene indeholdte Bestemmelser, der vedrøre Kontrollen med Byggefotagender. Allerede under Forhandlingerne i den Kommission, som i sin Tid var nedfat til at udarbejde Udkastet til Byggeloven for Staden Kjøbenhavn, blev det Spørgsmaal reist, om den eventuelle Lov i den anførte Henseende skulde gjøres anvendelig paa de Bygningsforetagender, der udføres for Statens Regning og forestaaes af de for disse bestillede Bygmestre, navnlig under begge Militæretater. Det erkjendtes i saa Henseende, at dette i forekommende Tilfælde kunde medføre adskillige Ulemper, navnlig naar ingen Forandringer i saadanne Bygninger kunde foretages, forinden Saadant var anmeldt for vedkommende Bygningsinspektør og hans Tilladelse dertil erhvervet, ligesom det ogsaa blev fremhævet, at Overholdelsen af Lovens Forskrifter vel kunde overlades til hine offentlige Bygmestre, og at det, da Bygningskommissionen nærmest er en kommunal Institution, i mange Tilfælde end ikke er ganske passende, at dens Samtykke skal have til Udførelsen af saadanne større, navnlig militære Bygningsforetagender, hvortil Planerne ere udarbejdede og prøvede af de dertil kompetente Autoriteter, og hvis Udførelse ledes af særlig sagkyndige Mænd,